

ЗАКОН О ЈАВНИМ СЛУЖБАМА

(Закон је објављен у *Службеном гласнику РС*, бр. 42/91, измене у бр. 71/94;
види и чл. 190. Закона о државним службеницима,
који је објављен у *Службеном гласнику РС* бр. 79/2005)

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Јавном службом у смислу овог закона сматрају се установе, предузећа и други облици организовања утврђени законом, који обављају делатности односно послове којима се обезбеђује остваривање права грађана односно задовољавање потреба грађана и организација, као и остваривање другог закона утврђеног интереса у одређеним областима.

Грађани могу обављати одређене делатности, односно послове из става 1. овог члана, у складу са законом.

Члан 2.

Средства којима послују предузећа, установе и други облици организовања из члана 1. овог закона могу бити у свим облицима својине.

Члан 3.

Ради обезбеђивања остваривања права утврђених законом и остваривања другог законом утврђеног интереса у области: образовања, науке, културе, физичке културе, ученичког и студентског стандарда, здравствене заштите, социјалне заштите, друштвене бриге о деци, социјалног осигурања, здравствене заштите животиња, оснивају се установе.

Делатности односно послови у областима из става 1. овог члана којима се не обезбеђује остваривање законом утврђених права и остваривање другог законом утврђеног интереса не обављају се као јавне службе у смислу овог закона.

За обављање делатности односно послова утврђених законом у области: јавног информисања, ПТТ саобраћаја, енергетике, путева, комуналних услуга и другим областима одређеним законом, оснивају се предузећа.

За обављање делатности, односно послова утврђених законом који се односе на јавно информисање на језицима националних мањина, могу се оснивати установе или предузећа.

Члан 4.

Установу, предузеће и други облик организовања за обављање делатности односно послова из члана 3. овог закона могу основати: Република, аутономна покрајина, град, општина и друга правна и физичка лица.

Члан 5.

Установа, предузеће и други облик организовања, обавља делатност односно послове из члана 3. овог закона под условима и на начин утврђен законом, а у складу са циљевима ради којих се оснива.

Члан 6.

Република, аутономна покрајина, град и општина могу обезбедити обављање делатности односно послова из члана 3. овог закона из оквира својих права и дужности

оснивањем установа, односно предузећа или поверавањем вршења тих делатности односно послова другим правним и физичким лицима.

Кад Република, аутономна покрајина, град и општина поверавају вршење делатности односно послова из става 1. овог члана, другим правним и физичким лицима, њихова међусобна права и обавезе уређују се уговором.

Члан 7.

У облицима организовања који се оснивају и послују средствима у различитим облицима својине, право управљања остварује се по основу удела средстава, у складу са законом.

Члан 8.

Установе, предузећа и други облици организовања обављају делатност, односно послове из члана 3. овог закона на начин којим се обезбеђује уредно и квалитетно, под једнаким условима, остваривање права грађана и организација и задовољавање потреба корисника.

Установе, предузећа и други облици организовања уређују начин пружања услуга и њихово коришћење од стране корисника, у складу са законом.

Члан 9.

Распоред, почетак и завршетак радног времена у установи, предузећу и другом облику организовања који обавља делатности односно послове из члана 3. овог закона, утврђује се у складу са законом.

Надлежни министар може утврдити распоред, почетак и завршетак радног времена у установи односно предузећу чији је оснивач Република.

Члан 10.

Средства за обављање делатности односно послова из члана 3. овог закона, обезбеђују се из буџета, непосредно од корисника, продајом производа и услуга на тржишту, из средстава социјалног осигурања, донаторством и из других извора, у складу са законом.

Члан 11.

Над обављањем делатности, односно послова из члана 3. овог закона врши се управни и стручни надзор, у складу са законом.

II. УСТАНОВЕ

Члан 12.

На оснивање, организацију и рад установе, сходно се примењују прописи који се односе на предузећа, ако законом није друкчије одређено.

Члан 13.

Оснивач установе обезбеђује средства потребна за оснивање и почетак рада установе и доноси акт о оснивању.

Акт о оснивању садржи, нарочито:

- 1) назив оснивача;
- 2) назив и седиште установе;
- 3) делатност установе;

- 4) износ средстава за оснивање и почетак рада установе и начин обезбеђивања средстава;
- 5) права и обавезе оснивача у погледу обављања делатности због које је установа основана;
- 6) међусобна права и обавезе установе и оснивача;
- 7) одређивање органа управљања установе у оснивању и његова овлашћења;
- 8) лице које ће, до именовања директора установе обављати његове послове и вршити његова овлашћења;
- 9) рок за доношење статута, именовање директора и органа управљања.

Члан 14.

Кад установу оснива више оснивача, њихова међусобна права, обавезе и одговорности уређују се уговором.

Члан 15.

Установа је правно лице.
Установа се уписује у судски регистар кад надлежни орган управе утврди да су испуњени услови за почетак рада и обављање делатности који су утврђени законом.
Уписом у судски регистар установа стиче својство правног лица.

Члан 16.

Органи установе су директор, управни и надзорни одбор, ако законом није друкчије одређено.

Члан 17.

Директор руководи установом.

Члан 18.

Директора установе именује и разрешава оснивач.
Директора установе чији је оснивач Република именује и разрешава Влада Републике Србије.

Члан 19.

Директор установе има права и дужности директора предузећа.

Члан 20.

Управни одбор установе именује и разрешава оснивач.
Управни одбор има најмање три члана.
Број чланова и састав управног одбора утврђује се актом о оснивању. У управни одбор именују се и чланови из реда запослених у установи.
Управни одбор установе чији је оснивач Република именује и разрешава Влада Републике Србије.

Члан 21.

- Управни одбор:
- 1) доноси статут установе;
 - 2) одлучује о пословању установе;

- 3) усваја извештај о пословању и годишњи обрачун;
- 4) доноси програм рада установе;
- 5) одлучује о коришћењу средстава, у складу са законом;
- 6) врши и друге послове утврђене актом о оснивању и статутом.

Члан 22.

Надзорни одбор установе именује и разрешава оснивач.

Број чланова и састав надзорног одбора као и његова права и обавезе утврђују се актом о оснивању. У надзорни одбор именују се и чланови из реда запослених у установи.

Надзорни одбор установе чији је оснивач Република, именује и разрешава Влада Републике Србије.

Члан 23.

Престао да важи према члану 190. Закона о државним службеницима (Службени гласник РС бр. 79/2005).

Члан 24.

Надзор над законитошћу рада установе врши надлежни орган управе.

Надзор над законитошћу рада установе чији је оснивач Република и установе која обавља делатност, односно послове из оквира права и дужности Републике, врши надлежно министарство.

Члан 25.

Кад орган надлежан за вршење надзора над законитошћу рада установе утврди да установа не испуњава законом прописане услове за рад или не остварује законом утврђене циљеве и задатке, одредиће јој рок за испуњење тих услова и о томе обавестити оснивача.

Уколико установа не испуни услове из става 1. овог члана у одређеном року, надлежни орган забраниће решењем даљи рад установе.

Орган који је донео решење о забрани рада установе, обавестиће о томе оснивача установе.

Члан 26.

Установа може бити укинута:

1) ако не испуњава законом прописане услове за обављање делатности;

2) ако не постоје услови за обављање њене делатности.

Сматра се да не постоје услови за обављање делатности установе ако:

1) не постоји потреба за њеном делатношћу;

2) потребе за делатношћу установе могу да се задовоље на рационалнији и економичнији начин;

3) не остварује законом утврђене циљеве и задатке.

Члан 27.

Поступак за укидање установе покреће оснивач или орган надлежан за вршење надзора над законитошћу рада установе.

Акт о укидању установе доноси оснивач.

На основу акта о укидању установе спроводи се поступак редовне ликвидације, у складу са законом.

III. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 28.

Дана 31. децембра 1991. године, престаје да важи Закон о друштвеним делатностима ("Службени гласник СРС", бр. 1/90 и 21/90), Закон о остваривању посебног друштвеног интереса у области културе ("Службени гласник СРС", број 46/86) и Закон о остваривању посебног друштвеног интереса у пословању организација удруженог рада које обављају делатност у области културе ("Службени лист САПВ", број 21/75).

Члан 29.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а примењиваће се од 1. јануара 1992. године.